

[Forsvarsministeren.]

Synspunkter repræsenteret inden for dette Udvalg, og man kan derfor roligt gaa ud fra, at ogsaa de Spørgsmaal, der er rejst her af mere principiel Art, har været fremdraget inden for Udvalget, har været drøftet og er blevet afklaret. Og dette mener jeg man maa tage Hensyn til, naar vi, der ikke har været i dette Udvalg og deltaget i Drøftelserne, skal bedømme de foreliggende Lovforslag, ligesom vi maa tage i Betragtning, at Udvalget er naaet til enstemmige Forslag paa de Omraader, som her er nævnt, bl. a. af det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne gøre nogle Bemærkninger om Disciplinær-Afgørelserne, som er blevet berørt af forskellige Talere, baade af det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen og andre. Jeg forstaar fuldt vel den Tankegang, at man kan finde det urimeligt, at den samme Mand, der rejser Sagen og anklager, ogsaa ikender en arbitrær Straf i de paagældende Sager, altsaa at det er den foresatte, der rejser Sagen og ikender en arbitrær Straf. Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, der jo er Generalauditor, har i Gaar givet en Redegørelse for, hvorledes Praksis er i saa Henseende bl. a. ved Auditorernes Medvirken ogsaa i saadanne Sager, og det ærede Medlem redegjorde for, hvilke Garantier man har søgt at skabe mod Urimeligheder og Vilkaarligheder over for Mandskabet, bl. a. ved at de paagældende menige kan forlange Sagen afgjort ved Dom. Jeg vil gerne supplere de Meddelelser, som det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel gav, med at sige, at disse Omstændigheder er jo ikke noget, der holdes hemmeligt for det indkaldte Mandskab, det er jo noget, de faar Undervisning i sammen med de andre Ting, de skal lære. Der er ogsaa et Afsnit i Soldaterbogen, som de paagældende faar udleveret, om Forseelser og Straf, der er Regler, som de bliver gjort bekendt med, med Hensyn til, hvorledes de skal forholde sig, hvis de har noget at klage over, enten det saa angaar Vilkaarene og Forholdene i al Almindelighed, eller det angaar foresattes Optræden over for Mandskabet. Alligevel er jeg ikke blind for, at Situationen er den, at det indkaldte Mandskab har en Fornemmelse af Ulyst til at kræve arbitrære Afgørelser indanket eller appelleret til Domsafgørelse. Det er en almindelig menneskelig Følelse, som man maa regne med vilkaarlig eksisterer, bl. a. fordi de paagæl-

dende, som er ude for en saadan Afgørelse i de allerfleste Tilfælde vil have Sagen afgjort i en Fart og komme ind under normale Tjenesteforhold paa ny. Jeg tror, man maa se rent praktisk paa dette Forhold og ikke teoretisk, og i Praksis vil Forholdene efter min Mening forme sig saaledes, at i det aldeles overvældende Antal Tilfælde, som der her bliver Tale om, af arbitrære Afgørelser vil de paagældende Soldater erkende over for sig selv, at de har begaaet en Forseelse, som de skal have en eller anden Straf for, og deres næste Tanke vil være den, at det maa de have afgjort i en Fart. Jeg tror derfor ikke, det i Praksis spiller nogen afgørende Rolle, om man i saadanne Tilfælde, hvor Soldaten selv erkender, at han har begaaet noget, som han ikke skulde have begaaet, faar appelleret denne Afgørelse til Dom eller ikke. Det afgørende er efter min Mening, at der er *Adgang* til at appellere til Dom, saaledes at den menige eller undergivne, som virkelig har en Følelse af, at her begaas en afgjort Uret, ogsaa har Mulighed for og Ret til at faa en saadan arbitrær Afgørelse indanket til Domsafgørelse. Det bør selvfølgelig ogsaa af den foresatte inden for Hær og Flaade betones over for de menige, at de har en saadan Ret, og at de, naar de virkelig føler sig forurettet, kan benytte sig af den uden at behøve at frygte noget. Jeg vil i denne Forbindelse gerne baade over for Offentligheden og over for de paagældende foresatte understrege, hvad Straffelovsudvalget fremhæver i sine Bemærkninger til Lovudkastets § 55. Disse Bemærkninger findes i Betænkningen Side 40, hvor man udtrykkeligt med Hensyn til Klager slaar fast, at Rekurs over for en af en foresat truffen Afgørelse lige saa lidt er en Klage over den foresatte, som Anke af en Dom er en Klage over Dommeren. Det er Straffelovsudvalgets Bemærkninger til dette Spørgsmaal, og det er selvfølgelig Udtryk for den Aand, som præger Betænkningen, den Aand, hvori man ønsker, at den nye Lov skal gives, den Aand, hvori man altsaa ønsker, at Rettergangschefer og øvrige foresatte skal opfatte deres Stilling i de paagældende Tilfælde.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen brugte i Forbindelse med de arbitrære Afgørelser det Udtryk, at de menige altid havde betragtet dette System med kvalificeret Mistillid, og det er der jo nok en Del om, men jeg har altsaa nu gjort mine Bemærkninger om dette Spørgsmaal, gjort mine Synspunkter gældende og vil